

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2006 r. — Villa i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu**(Sprawa F-4/06)**

(2006/C 74/66)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Renata Villa (Senningerberg, Luksemburg) i inni [Przedstawiciele: G. Bouneou, F. Frabetti, avocats]*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie decyzji nr 102495, 102494 i 102496 z dnia 8 lutego 2005 r., na podstawie których organ powołujący Parlamentu odmówił skarżącemu zwrotu nadwyżki, wynikającej z różnicy pomiędzy uprawnieniami nabytymi podczas okresu przynależności do systemu włoskiego a liczbą lat służby uprawniających do emerytury przeniesionych do systemu wspólnotowego w związku z nowym sposobem obliczania przeniesienia uprawnień emerytalnych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W 1991 r. skarżący, urzędnicy Parlamentu Europejskiego, przenieśli do systemu wspólnotowego swoje uprawnienia emerytalne nabyte we Włoszech przed rozpoczęciem służby na rzecz Wspólnot. Różnica pomiędzy rzeczywistą liczbą lat przynależności do systemu włoskiego a liczbą lat służby uprawniających do emerytury wynikająca z obliczenia zaliczenia do systemu wspólnotowego została określona zgodnie z ogólnymi przepisami wykonawczymi stosowanymi wówczas przez Parlament, które nie ustanawiały pułapu w zakresie zaliczania lat przynależności do systemu we Włoszech.

W związku z wejściem w życie nowego regulaminu pracowniczego skarżący złożyli wnioski o nowe obliczenie poprzednio uzyskanego zaliczenia, opierając się na art. 26 ust. 5 i 6 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. W związku z oddaleniem wniosków skarżący złożyli zażalenia, które również zostały oddalone przez organ powołujący.

W swojej skardze skarżący podnoszą naruszenie art. 26 załącznika XIII do nowego regulaminu pracowniczego, jak również art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, zarówno w jego nowym jak i wcześniejszym brzmieniu.

Podnoszą następnie, iż Parlament naruszył również zasady dobrej administracji, równości traktowania, niedyskryminacji, zakazu arbitralnego postępowania, ochrony uzasadnionych oczekiwań, zakazu bezpodstawnego wzbogacenia, jak również obowiązku staranności.

Skarga wniesiona w dniu 18 stycznia 2006 r. — Patak Dennstedt przeciwko Komisji**(Sprawa F-5/06)**

(2006/C 74/67)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Dunja Patak Dennstedt (Londyn, Zjednoczone Królestwo) [Przedstawiciele: S. Rodrigues, Y. Minatchy, avocats]*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 4 października 2005 r. oddalającej zażalenie skarżącej wraz z decyzją oddalającą wniosek uprzednio przedstawiony przez skarżącą;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej kwoty w wysokości 35 000 EUR tytułem odszkodowania;
- pomocniczo, nakazanie wycofania spornych dokumentów ze sprawozdania z dochodzenia z dnia 18 września 2001 r.;
- w każdym wypadku, obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, urzędniczka Komisji korzystająca z renty z tytułu niezdolności do pracy, wszczęła postępowanie przed Sądem Pierwszej Instancji dotyczące uchylenia niektórych decyzji strony pozwanej. W trakcie tego postępowania dowiedziała się o dotyczących jej dokumentach związanych z wewnętrznymi procedurami Komisji, w wyniku czego złożyła wniosek o wycofanie z akt osobowych dokumentów, w których pewien urzędnik wydaje się wyciągać osobiste wnioski odnośnie do choroby zawodowej skarżącej oraz o sprawdzenie czy zachowanie niektórych urzędników podczas postępowania dyscyplinarnego było zgodne z obowiązkami zawartymi w regulaminie pracowniczym.

W związku z oddaleniem wniosku, skarżąca złożyła zażalenie, które również zostało oddalone przez organ powołujący.

W swojej skardze skarżąca podnosi przede wszystkim, że decyzja oddalająca zażalenie narusza obowiązki, które ciążyą na stronie pozwanej wobec urzędników. Wspomniana decyzja miałyby także naruszać pewne ogólne zasady prawa, takie jak zasada dobrej administracji oraz obowiązek staranności.

Skarżąca dodaje następnie, że urzędnicy Komisji, którzy rozpowszechnili a nawet włączyli do sprawozdania z dochodzenia błędne informacje odnośnie do jej choroby zawodowej popełnili poważne wykroczenie. To wykroczenie pociąga za sobą odpowiedzialność strony pozwanej, która powinna zatem naprawić szkodę poniesioną przez skarżącą oraz zapewnić zadośćuczynienie doznanej przez nią szkody.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2006 r. — Tolios i in. przeciwko

Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa F-8/06)

(2006/C 74/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Iraklis Tolios (Paryż, Francja), François Muller (Strasburg, Francja) i Odette Perron (La Rochelle, Francja) [przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats]

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi, włącznie z podniesionym w niej zarzutem niezgodności z prawem;

w związku z powyższym stwierdzenie nieważności informacji o wysokości emerytur skarżących za marzec 2005 r. i zastosowanie współczynników korygujących [emeryturę] do poziomu stolicy państwa zamieszkania albo przynajmniej współczynników odpowiednio odzwierciedlających różnice w kosztach utrzymania pomiędzy państwami, w których skarżący ponoszą wydatki i odpowiadającego w ten sposób zasadzie równorzędności.

obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszym postępowaniu są urzędnikami, emerytowanymi przed dniem 1 maja 2004 r. Skarżący kwestionują uregulowania systemu przejściowego, który w oczekiwaniu na zniesienie współczynników korygujących został wprowadzony rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniającym Regulamin pracowniczy urzęd-

ników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ w zakresie, w jakim system ten jest oparty na nowej metodzie obliczania współczynników korygujących wysokość emerytury, które nie są już zorientowane na stolicę [państwa] ale na średnie koszty życia w Państwie Członkowskim, w którym uprawniony do świadczenia emerytalnego wykazał główne miejsce zamieszkania.

W uzasadnieniu swoich żądań skarżący podnoszą po pierwsze, że przywołane rozporządzenie zostało oparte na błędnym rozumowaniu, ponieważ ani wzmozona integracja Wspólnoty, ani swoboda przepływu i pobytu, ani trudność w zweryfikowaniu rzeczywistego miejsca zamieszkania emerytów nie uzasadniają obowiązywania przedmiotowego systemu przejściowego.

W końcu skarżący podnoszą naruszenie w niniejszej sprawie zasad równego traktowania, pewności prawa, zachowania praw nabytych oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 27.04.2004, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2006 r. — Canteiro Lopes przeciwko Komisji

(Sprawa F-9/06)

(2006/C 74/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rui Canteiro Lopes (Lizbona, Portugalia) [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 13 października 2005 r. o niewłączeniu nazwiska skarżącego na listę urzędników uznanych za najbardziej zasłużonych i nieawansowaniu go do grupy zaszerogowania A4 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2000 r.;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.